

บทที่ 2

สาเหตุการกระทำผิดของเด็ก

เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กมีปัญหา จึงมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากทำนองคลองธรรม มีพฤติกรรมเเกร่ ก้าวร้าว ชอบความรุนแรงทำร้ายร่างกายผู้อื่น และมีพฤติกรรมก่อความสงบสุขของสังคม มักมีวามสุขกับอบายมุขและติดยาเสพติด ซึ่งจะนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายตั้งแต่ความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ จนถึงขั้นร้ายแรง

การแก้ปัญหาเด็กกระทำผิดให้ได้ผลต้องแก้ที่สาเหตุ ว่ามีสมมติฐานมาจากสิ่งใด จึงจะสามารถวางวิธีแก้ไขได้อย่างถูกต้องเหมาะสม แต่การที่จะรู้ถึงสาเหตุที่เด็กกระทำผิดนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะเกิดจากสาเหตุหลายประการประกอบกัน ได้แก่ อาจเกิดจากความรูสึกภายในจิตใจ ของเด็กเองร่วมกับสาเหตุทางครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และขาดการศึกษา ฯลฯ

ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา จึงมีการศึกษาหาทางแก้ไขโดยหาสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ทั้งด้านปัญหาสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ปัญหาครอบครัว และปัญหาจากตัวเด็กเองทั้งร่างกายและจิตใจ

การรู้ปัญหาสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนแต่ละคนจะช่วยให้ทราบแนวทางในการพิจารณาคดีอย่างถูกต้อง เหมาะสม ทั้งในการบำบัดแก้ไขพฤติกรรม และป้องกันมิให้กระทำผิดต่อไปอีกด้วย

สาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

- สรุปได้เป็น 2 ประการ คือ
1. สาเหตุจากตัวเด็กและเยาวชนเอง
 2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม

1. สาเหตุจากตัวเด็กและเยาวชน

เด็กที่กระทำผิดจำนวนมากที่มีปัญหาทางด้านร่างกายและจิตใจเป็นมูลเหตุผลักดันส่งเสริมให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งอาจกล่าวได้ คือ

1.1 พันธกรรม

1.1.1 สติปัญญาและจิตใจ ในทางวิชาการยอมรับกันว่า สติปัญญา อุนิสัย บางอย่างและโรคบางอย่างสามารถถ่ายทอดจากพ่อแม่สู่ลูกหลานได้ เช่น ปัญญาอ่อน จิตใจ บกพร่อง บุคลิกภาพทราม ความรู้สึกทางเพศที่ผิดปกติ ซึ่งเป็นมูลเหตุให้เด็กมี แนวโน้มที่จะกระทำผิดได้ง่าย

1.1.2 ร่างกายและโรค ลักษณะร่างกายที่ผิดปกติ พิกการ และโรคบางอย่าง เช่น โรคเอ็ดส์ กามโรค โรคพิษสุราเรื้อรัง ฯลฯ ซึ่งได้รับถ่ายทอดมาจากพ่อแม่ ทำให้ เด็กมี ปมด้อย มีจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด และมองโลกต่างไปจากคนทั่วไป ทำให้มีพฤติกรรม ก้าวร้าวและต่อต้านบรรทัดฐานของสังคม

2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมของเด็กเริ่มตั้งแต่ที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด คือ ครอบครัว เพื่อนบ้าน ชุมชน โรงเรียน เพื่อน รวมทั้งสภาพสังคมทั่วไป อันได้แก่ สภาพเศรษฐกิจการเมือง วัฒนธรรม สื่อมวลชน และอื่น ๆ อีกมากที่เด็กได้ประสบตลอดเวลาที่เติบโตขึ้น ซึ่งจะกล่าวเฉพาะที่สำคัญ คือ

2.1 ครอบครัว

บ้านและครอบครัว นับว่าเป็นสถาบันสังคมที่มีความสำคัญอันดับแรกในการ สร้างลักษณะนิสัย และบุคลิกภาพของเด็ก ถ้าครอบครัวมีความสุข มีการเลี้ยงดูอบรมเอาใจใส่ดี เด็กก็จะเจริญเติบโตเป็นคนดี ประพฤติดี แต่ถ้าในครอบครัวไม่มีความสุข ขาดความรัก ขาดการเอาใจใส่ เด็กก็จะหันไปหาเพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ซึ่งอาจชักนำไปในทางไม่ดีได้ง่าย ครอบครัวแบบนี้ เรียกว่า "ครอบครัวบกพร่อง"

Sheldon & Glueck นักสังคมวิทยาที่มีชื่อเสียงได้กล่าวว่า "ครอบครัว บกพร่อง" หมายถึง "การขาดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เด็กขาดความอบอุ่นและความเอาใจใส่จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว"

Toby Jackson (1957) ได้ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว มีผลต่อทัศนคติของเด็กที่มีต่อสังคมทั่วไปอย่างมาก นอกจากนี้ ยังมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกอีกด้วย

หากภายในบ้านไม่มีความสุข และความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวไม่ดี พ่อแม่ทะเลาะทู่ตีกันเป็นประจำ หรือเลิกร้างทิ้งไป เรียกว่า "บ้านแตก" (Broken Home) ก็จะเป็นผลร้ายแก่เด็กอย่างมาก ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เกเร มองโลกในแง่ร้าย หากเด็กทนสภาพในครอบครัวไม่ได้ ก็จะหนีออกจากบ้าน กลายเป็นเด็กเร่ร่อนจรจัด มั่วสุมกันเสพอบายมุขและยาเสพติด และกระทำความผิดในที่สุด

2.2 การศึกษา

การศึกษาทำให้เด็กมีความรู้ มีความคิดที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม สถานศึกษาเป็นที่อบรมดูแลรองจากครอบครัว และเป็นเสมือนแม่พิมพ์ที่จะหล่อหลอมให้เด็กเป็น คนดีต่อไป

แต่ในปัจจุบันก็มีสถานศึกษาหลายแห่งที่ไม่สามารถควบคุมดูแลนักเรียน นักศึกษาวัยรุ่นที่มีค่านิยม และทัศนคติที่ผิด ๆ ตามรุ่นพี่ ๆ เป็นเหตุให้มีการทำร้ายร่างกาย ฆ่ากัน เพียงเพราะอยู่ในสถาบันที่ถือว่าเป็นอริกัน

Schafer และ Kenneth (1967) นักอาชญาวิทยาที่สำคัญได้ศึกษาวิจัยพบว่า "การกระทำผิดของเยาวชน เป็นผลส่วนหนึ่งของประสบการณ์ในทางลบจากสถานศึกษา"

2.3 การคบเพื่อน

การคบเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กและเยาวชน ถ้าคบเพื่อนเกเร มีความประพฤติไม่ดี ก็จะชักนำให้เด็กดี ๆ ประพฤติผิดกฎหมายได้ โดยเฉพาะเยาวชนที่ครอบครัวมีปัญหา มักจะรวมตัวกันเป็นแก๊งค์ แล้วชอบแสดงพฤติกรรมที่ขัดกับบรรทัดฐานของสังคมจนถึงละเมิดกฎหมายบ้านเมือง ชอบวิธีรุนแรงใช้กำลังตัดสิน

Sutherland (1974) นักอาชญาวิทยาที่มีชื่อเสียงได้วิจัยเกี่ยวกับการคบหาสมาคมของเด็กวัยรุ่น พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเพราะเห็นว่า การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสิ่งที่น่าทึ่งแสดงถึงความเก่งกล้า น่านิยมมากกว่าการปฏิบัติตามกฎหมาย และพฤติกรรมทางอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ และคบหาสมาคม

2.4 สภาพแวดล้อมและอิทธิพลของชุมชน

สภาพแวดล้อม และชุมชนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการกระทำผิดของเด็ก เด็กที่เติบโตมาในละแวกบ้านที่มีสิ่งแวดล้อมไม่ดี จะมีแนวโน้มในทางกระทำผิดได้โดยง่าย พฤติกรรมของเด็กกระทำผิดมักจะใช้ชีวิตอยู่นอกบ้านมากกว่าอยู่ในบ้านโดยเคร่งครัดไปตามที่ต่าง ๆ คบเพื่อนที่มีความประพฤติไปทำนองเดียวกัน ชักชวนกันเสพของมีนเมา สารเสพติด มั่วสุม ตามแหล่งอบายมุข ยิ่งกว่าจะสนใจไปตามสนามกีฬาหรือศูนย์เยาวชน โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ซึ่งเต็มไปด้วยผู้ใหญ่ซึ่งเป็นพวกมิจฉาชีพ และมีแหล่งอบายมุขให้มั่วสุมกันดาษดื่น ทำให้เด็กและเยาวชนคุ้นเคยกับพฤติกรรมดังกล่าวและเห็นผิดเป็นชอบ

Taft และ England (1964) ได้กล่าวว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยที่สนับสนุนให้เกิดการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน คือ ชุมชนแออัดที่เป็นสลัม มีความยากจน มักมีสภาพไร้กฎหมาย คือ คนในแหล่งนั้นมักทำอะไรโดยไม่คำนึงถึงว่าจะผิดกฎหมายหรือไม่ เป็นเขตแห่งความเลวร้าย ซึ่งตำรวจท้องที่บางคนปกป้อง โดยถึงรู้ก็ไม่จัดการปราบปราม เพราะได้รับผลประโยชน์จากแหล่งอบายมุข เช่น ช่องโสเภณี บ่อนการพนัน และการลักลอบค้ายาเสพติด

2.5 สาเหตุทางเศรษฐกิจ

สังคมที่มีเศรษฐกิจดี ประชาชนมีมาตรฐานการครองชีพสูง จำนวนอาชญากรรมก็น้อย ตรงข้ามกับสังคมที่เศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนมีรายได้น้อย จำนวนอาชญากรรมก็มีมาก ในครอบครัวส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความสุข เพราะมีรายได้ไม่พอเลี้ยงดู พ่อแม่ทะเลาะวิวาท เด็กต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ขาดการศึกษา คบเพื่อนไม่ดี จึงนำไปสู่การก่ออาชญากรรม และการกระทำผิดของเด็ก

2.6 สื่อมวลชน

ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ สื่อสารมวลชนมีอิทธิพลแพร่หลายมาก เด็กจะได้เรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่ดีจากสื่อมวลชน อีกทั้งความเจริญทางเทคโนโลยีของการสื่อสารที่เข้ามาสู่ตัวเด็กและครอบครัว ทำให้เด็กได้รับรู้เรื่องที่ล่อแหลมและกระตุ้นไปในทางผิดศีลธรรม และเพราะความอ่อนต่อโลก และวุฒิภาวะยังไม่เจริญเต็มที่ ไม่คิดถึงผลดีผลเสีย โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีแต่ความอยากรอง จึงมีค่านิยมที่ผิด ๆ ชอบทำเลียนแบบ

Wilbur L. Schramm (1960) นักอาชญาวิทยาที่มีชื่อเสียงได้ศึกษาพบว่า "เด็ก ๆ ได้เรียนรู้และตกอยู่ในอิทธิพลของสื่อมวลชนนานาชนิดได้มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ของครอบครัว การอบรมของโรงเรียน และการคบเพื่อนของเด็ก"

2.7 ยาเสพติด

ยาเสพติดเป็นบ่อเกิดของอาชญากรรมและการกระทำผิดของเด็ก ปัจจุบันการแพร่ระบาดของยาเสพติด และสารเสพติดในรูปแบบต่าง ๆ ได้ก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงที่กระทบถึงความมั่นคงของชาติ เพราะเด็กและเยาวชนตกเป็นทาสของยาเสพติด และสารเสพติดมีจำนวนสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และพบว่าจะมีอายุเฉลี่ยลดน้อยลงทุกที ทั้งนี้เนื่องจากเด็กและเยาวชนเป็นผู้ที่มีความอ่อนเยาว์ อยากรู้อยากเห็น อยากรอง เมื่อติดยาเสพติดแล้ว ก็จะเสื่อมโทรมทั้งร่างกายและจิตใจ ต้องขวนขวายหามาเสพให้ได้ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ๆ ในที่สุดก็จะกระทำผิดเพื่อให้ได้ทรัพย์มาซื้อยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ร้ายแรงมากระดับโลก เพราะยาเสพติดมิได้ทำลายเฉพาะตัวผู้เสพเท่านั้น แต่ยังทำลายครอบครัว สังคม ประเทศชาติอีกด้วย

จากการสำรวจพบว่า ชุมชนแออัดในเมืองใหญ่เป็นแหล่งระบาดของยาเสพติดที่สำคัญ และเป็นการเพาะอาชญากรรม และแพร่เชื้อโรคเอดส์พร้อม ๆ กันไปด้วย ปัจจุบันรัฐและสังคมได้พยายามรณรงค์ให้ชุมชนช่วยกันป้องกันยาเสพติด มีการจัดตั้งเขตปลอดยาเสพติด และมีอาสาสมัครในชุมชนคอยช่วยเหลือสอดส่องดูแลผู้ติดยาเสพติดเป็นรายบุคคล

สรุป

เหตุที่เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากทำนองคลองธรรม ก้าวร้าว เกเร เสเพล เร่ร่อน จนไปสู่การกระทำผิดในที่สุดนั้น เพราะเนื่องมาจากปัจจัยหลายสาเหตุประกอบกัน แต่ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยจากตัวเด็กเอง และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่แวดล้อมหล่อหลอมประสบการณ์ของเด็กตลอดมาตั้งแต่เล็กจนโต ซึ่งสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่สุด และใกล้ชิดตัวเด็กมากที่สุด คือ ครอบครัว เพื่อน สภาพที่อยู่อาศัย โรงเรียน เศรษฐกิจ สังคมและสื่อมวลชน

เด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนดังกล่าว ทัวไปเรียกว่า "เด็กมีปัญหา" คติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจะมีมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นกับจำนวนของเด็กที่มีปัญหาในสังคม

เด็กที่มีปัญหาจะมีจำนวนมากน้อยเพียงใดในสังคม ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพ และโครงสร้างของสังคมนั้นเป็นส่วนใหญ่ จากความจริงที่ทราบกันทั่วไป คือ สังคมยิ่งพัฒนาไปสู่ความเจริญมากขึ้น ปัญหาเด็กและเยาวชนก็ทวีขึ้นตามไปด้วย

มีข้อสังเกตว่า การที่เด็กและเยาวชนถูกจับดำเนินคดีในความผิดฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์มากที่สุดนั้น ส่วนใหญ่เนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจในครอบครัวอยู่ในสภาพที่ค่อนข้างยากจน ถึงจนมากสภาพที่อยู่อาศัยไม่ดี เด็กไม่มีความสุขในบ้าน เด็กจึงต้องหาทางออกโดยการออกเที่ยวเตร่ไปตามที่ต่าง ๆ และไม่ได้เรียนหนังสือ คบเพื่อนนอกโรงเรียนที่มีปัญหาด้วยกัน จึงชักชวนกันกระทำความผิด เพื่อให้ได้ทรัพย์มาเลี้ยงตัว หรือเห็นผู้อื่นมีทรัพย์ก็อยากได้ ประกอบกับเด็กเหล่านี้มีการศึกษาน้อยจึงหางานทำยาก ที่ทำได้ก็เป็นเฉพาะงานใช้แรงงานรายได้น้อย ทำให้ท้อแท้ที่จะทำงานสุจริต จึงชักชวนกันทำมิจฉาชีพ เพราะหลงผิดเห็นว่า ได้เงินเร็ว และเป็นงานสบาย

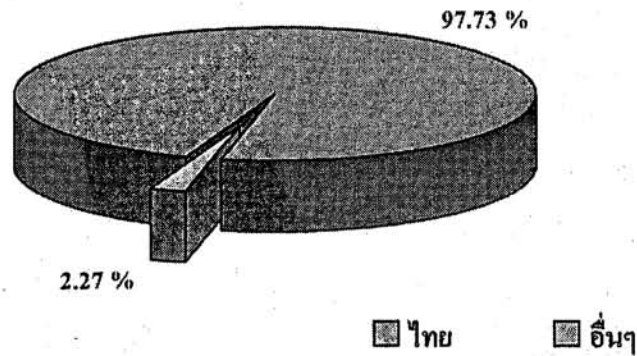
จึงสรุปได้ว่าสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีหลายประการ ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งไม่ดี ที่เด็กได้ประสบตลอดมาตั้งแต่เล็กจนโต เป็นขบวนการลูกโซ่สืบเนื่องกัน

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯทั่วประเทศ จำแนกตามสัญชาติ ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

หน่วย : คดี

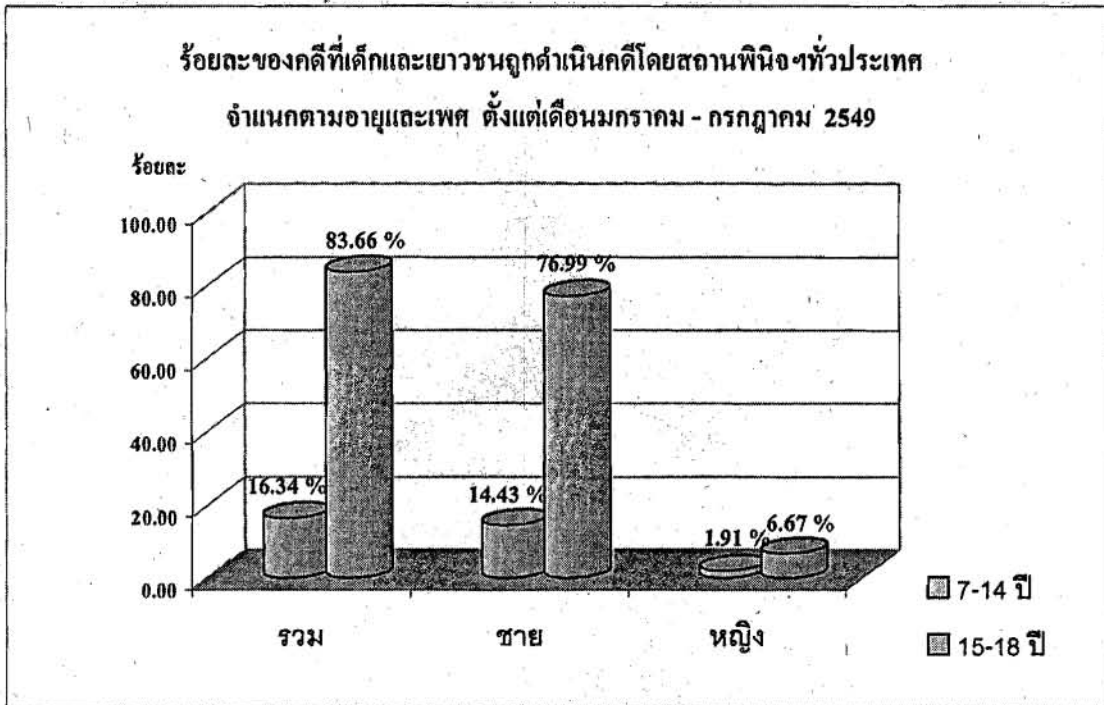
สัญชาติ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	25,320	100.00
ไทย	24,744	97.73
อื่นๆ	576	2.27

ร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯทั่วประเทศ
จำแนกตามสัญชาติ ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศ จำแนกตามอายุและเพศ ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

อายุ \ เพศ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	25,320	100.00	23,147	91.42	2,173	8.58
7-14 ปี	4,137	16.34	3,654	14.43	483	1.91
15-18 ปี	21,183	83.66	19,493	76.99	1,690	6.67

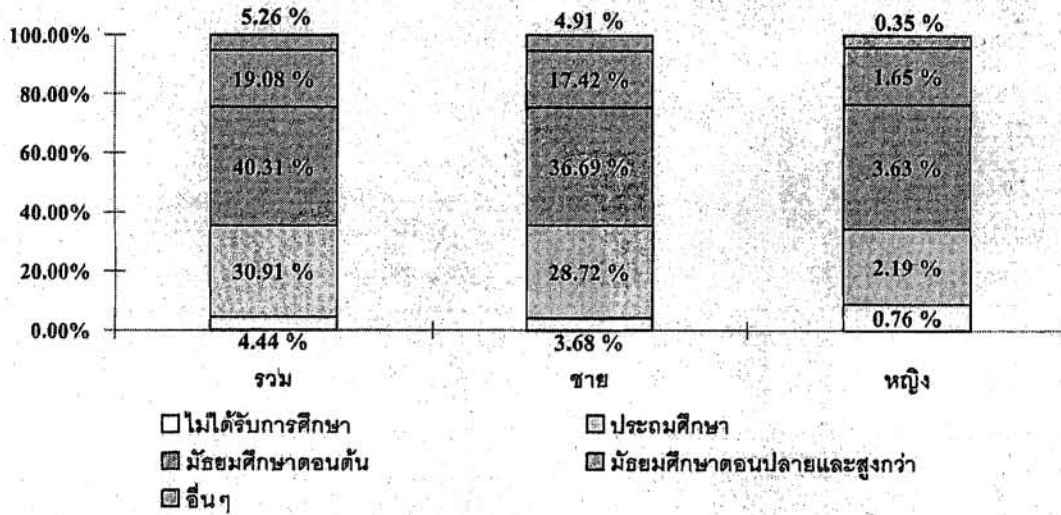

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯทั่วประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา และเพศ ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

หน่วย : คดี

ระดับการศึกษา	เพศ	รวม		ชาย		หญิง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม		25,320	100.00	23,147	91.42	2,173	8.58
ไม่ได้รับการศึกษา		1,125	4.44	932	3.68	193	0.76
ประถมศึกษา		7,826	30.91	7,271	28.72	555	2.19
มัธยมศึกษาตอนต้น		10,207	40.31	9,289	36.69	918	3.63
มัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่า		4,830	19.08	4,411	17.42	419	1.65
อื่นๆ		1,332	5.26	1,244	4.91	88	0.35

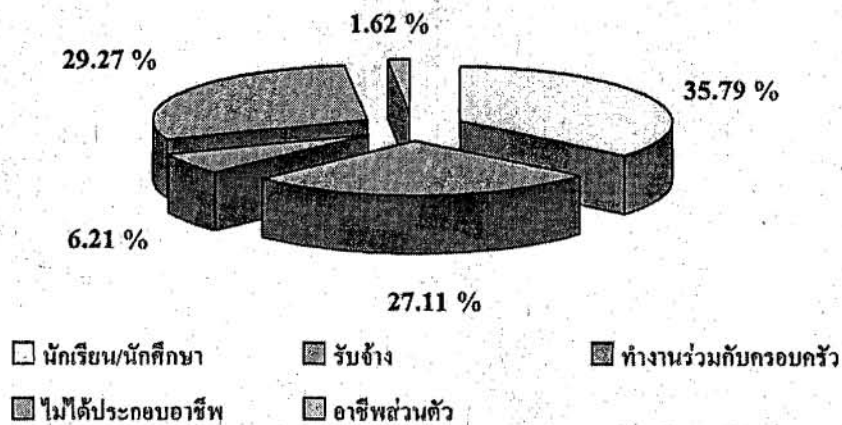
ร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯทั่วประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษาและเพศ ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯทั่วประเทศ จำแนกตามอาชีพ ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	25,320	100.00
นักเรียน/นักศึกษา	9,063	35.79
รับจ้าง	6,864	27.11
ทำงานร่วมกับครอบครัว	1,572	6.21
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	7,411	29.27
อาชีพส่วนตัว	410	1.62

ร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯทั่วประเทศ
จำแนกตามอาชีพ ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละ ของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศ

จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

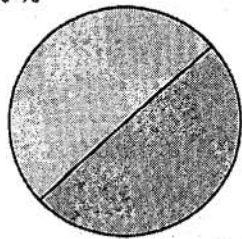
หน่วย : คดี

ลักษณะการอยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
รวม	25,320	100.00
* กรอบครัวอยู่ร่วมกัน(อยู่กับบิดามารดา)	12,812	50.60
* กรอบครัวแยกกันอยู่	12,508	49.40
บิดา	1,861	7.35
มารดา	4,748	18.75
บิดาเลี้ยง	81	0.32
มารดาเลี้ยง	57	0.23
คู่สมรส	268	1.06
ผู้อุปการะ	177	0.70
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	2,079	8.21
พี่น้อง/ญาติ	1,572	6.21
นายจ้าง	284	1.12
เร่ร่อน	86	0.34
ตามลำพัง	450	1.78
เพื่อน	354	1.40
อื่นๆ	491	1.94

ร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศ

จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

50.60 %

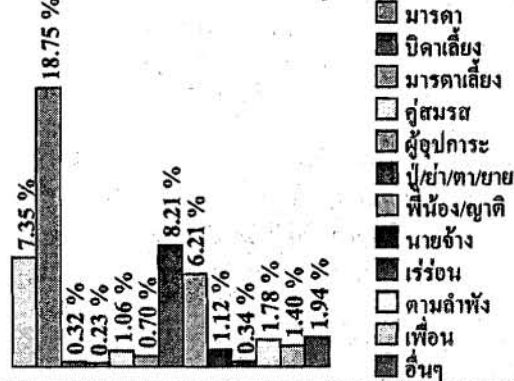

49.40 %

□ กรอบครัวอยู่ร่วมกัน(อยู่กับบิดามารดา)

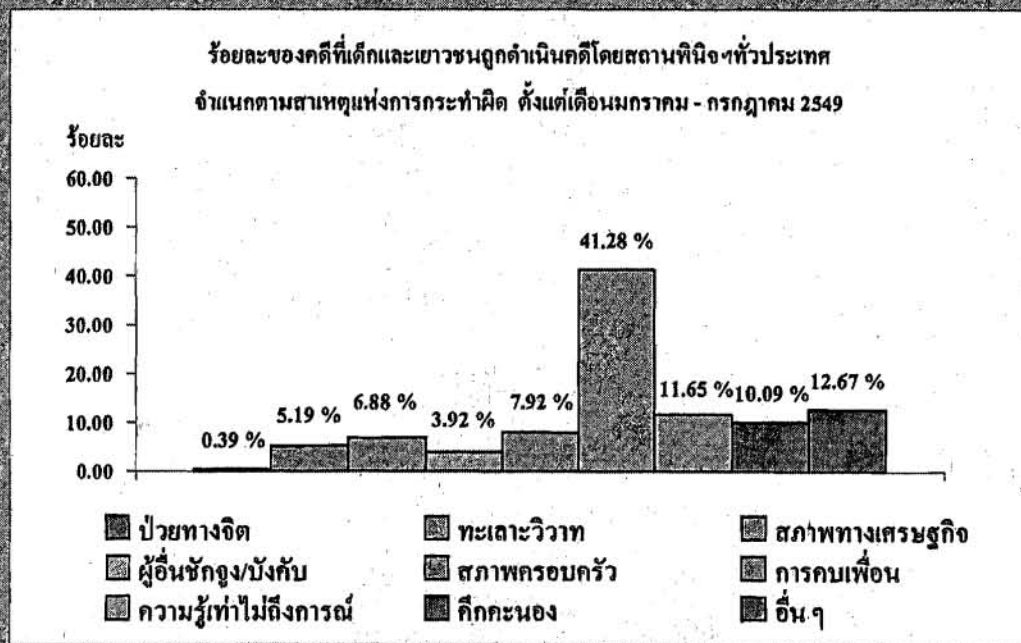
■ กรอบครัวแยกกันอยู่

ร้อยละของกรอบครัวแยกกันอยู่

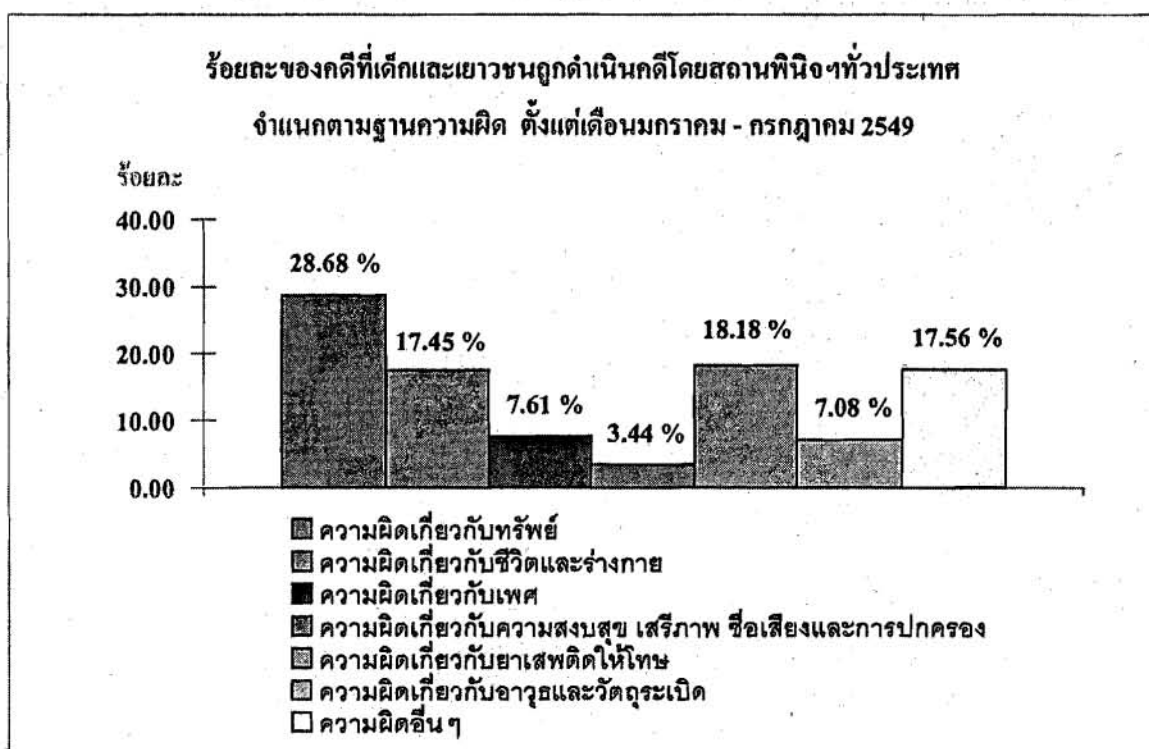
ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานีที่เมืองทั่วประเทศ จำแนกตามสาเหตุของการกระทำผิด ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

สาเหตุแห่งการกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
รวม	25,320	100.00
ป่วยทางจิต	100	0.39
ทะเลาะวิวาท	1,315	5.19
สภาพทางเศรษฐกิจ	1,741	6.88
ผู้อื่นชักจูง/บังคับ	993	3.92
สภาพครอบครัว	2,006	7.92
การคบเพื่อน	10,452	41.28
ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์	2,950	11.65
ลึกลับ	2,554	10.09
อื่นๆ	3,209	12.67

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

หน่วย : คดี		
ฐานความผิด	จำนวน	ร้อยละ
รวม	25,320	100.00
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	7,262	28.68
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	4,418	17.45
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	1,926	7.61
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและการปกครอง	870	3.44
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	4,604	18.18
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	1,793	7.08
ความผิดอื่นๆ	4,447	17.56

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งหมด

จำแนกตามประเภทของยาเสพติด ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

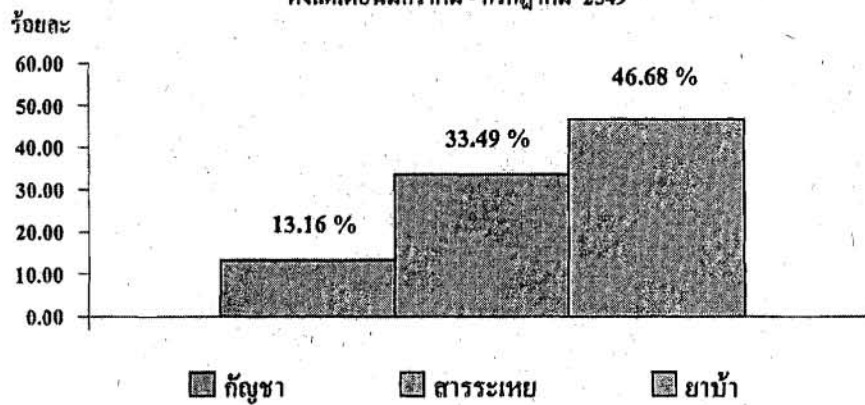
หน่วย: คดี

ประเภทของยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
รวม	4,604	100.00
กัญชา	606	13.16
กระท่อม	126	2.74
ฝิ่น	2	0.04
เฮโรอีน	10	0.22
สารระเหย	1,542	33.49
ยาบ้า	2,149	46.68
ยาอี	3	0.07
ยาเค	0	0.00
โคคาอิน	3	0.07
เวเลียม	4	0.09
มอร์ฟีน	1	0.02
ยาแก้ไอ	11	0.24
สารเคมีอื่น	3	0.07
กาว	123	2.67
อื่นๆ	21	0.46

ร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งหมด

จำแนกตามประเภทของยาเสพติดสูงสุด 3 อันดับแรก

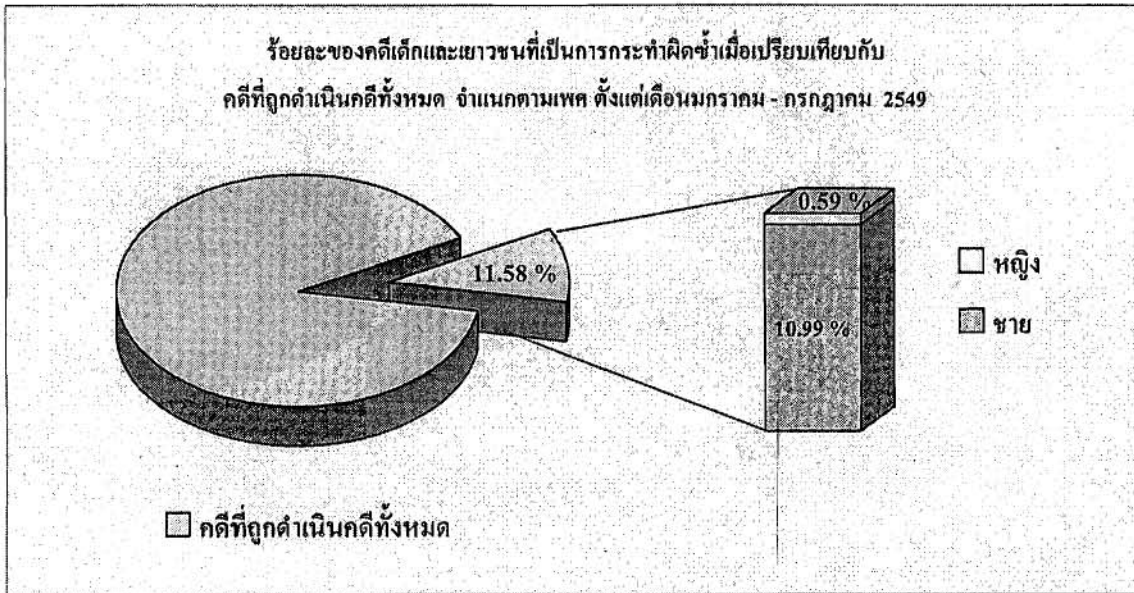
ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่เป็นการกระทำผิดซ้ำเมื่อเปรียบเทียบกับคดีที่ถูกดำเนินคดีทั้งหมด
 จำแนกตามเพศ ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

หน่วย : คดี

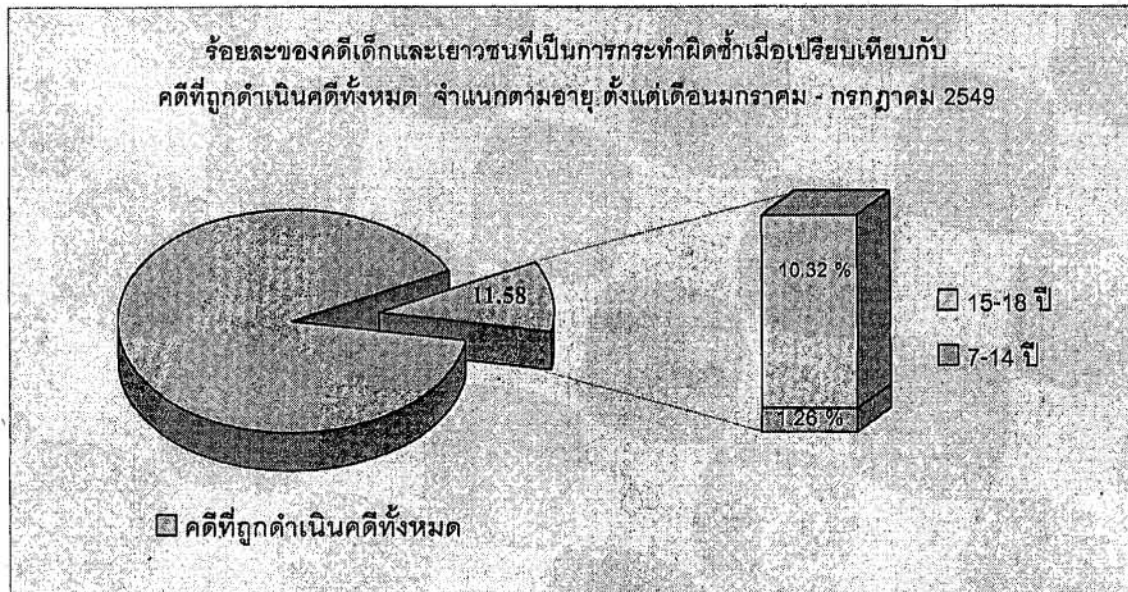
เพศ	จำนวน		ร้อยละ
	คดีที่ถูกดำเนินคดีทั้งหมด	คดีที่เป็นการกระทำผิดซ้ำ	
รวม	25,320	2,933	11.58
ชาย	23,147	2,783	10.99
หญิง	2,173	150	0.59

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่เป็นการกระทำผิดซ้ำเมื่อเปรียบเทียบกับคดีที่ถูกดำเนินคดีทั้งหมด
จำแนกตามอายุ ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

หน่วย : คดี

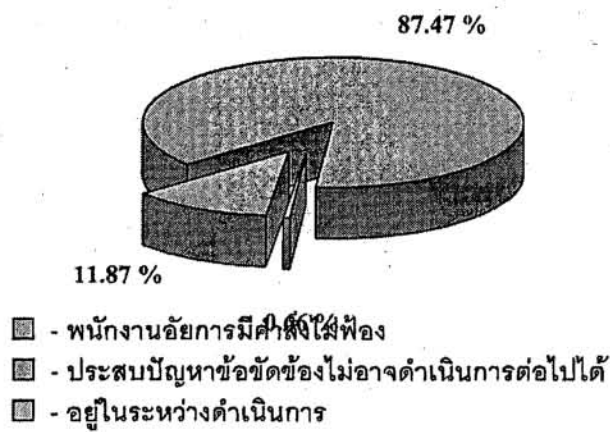
อายุ	จำนวน		ร้อยละ
	คดีที่ถูกดำเนินคดีทั้งหมด	คดีที่เป็นการกระทำผิดซ้ำ	
รวม	25,320	2,933	11.58
7-14 ปี	4,137	320	1.26
15-18 ปี	21,183	2,613	10.32

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่หันเหออกจากกระบวนการยุติธรรม
ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เสนอความเห็นเพื่อสั่งไม่ฟ้อง	3,016	100.00
- พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง	2,638	87.47
- ประสบปัญหาข้อขัดข้องไม่อาจดำเนินการต่อไปได้	20	0.66
- อยู่ในระหว่างดำเนินการ	358	11.87

ร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่หันเหออกจากกระบวนการยุติธรรม
ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ศาลพิพากษาว่ากระทำความผิด จำแนกตามผลการพิพากษา ตั้งแต่เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2549

หน่วย : คดี

ผลการพิพากษา	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	15,060	100.00	13,892	92.24	1,168	7.76
ว่ากล่าวตักเตือน	1,282	8.51	1,037	6.89	245	1.63
คุมประพฤติ	8,328	55.30	7,838	52.05	490	3.25
ปรับ	939	6.24	828	5.50	111	0.74
ใช้การฝึกและอบรมแทน	381	2.53	361	2.40	20	0.13
ใช้วิธีการอื่นแทน	199	1.32	181	1.20	18	0.12
ฝึกและอบรม	2,610	17.33	2,476	16.44	134	0.89
ฝึกและอบรมและชำระค่าปรับ	86	0.57	80	0.53	6	0.04
จำคุก	98	0.65	96	0.64	2	0.01
ไม่ต้องรับโทษ แต่ใช้วิธีการอื่นสำหรับเด็ก	439	2.92	403	2.68	36	0.24
ไม่มีความผิด แต่ใช้วิธีการอื่นสำหรับเด็ก	31	0.21	30	0.20	1	0.01
ไม่มีความผิด ให้ยกฟ้อง	385	2.56	344	2.28	41	0.27
โอนคดีไปศาลอื่น	25	0.17	24	0.16	1	0.01
อื่นๆ	257	1.71	194	1.29	63	0.42

